

Briselē, 13.10.2021.
COM(2021) 626 final

2021/322 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

**ar ko Igaunijai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta
a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Padomes Direktīvā 2006/112/EK par kopējo
pievienotās vērtības nodokļa sistēmu**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Saskaņā ar 395. panta 1. punktu 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ("PVN direktīva"¹) Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij piemērot īpašus pasākumus, lai atkāptos no šīs direktīvas noteikumiem ar nolūku vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Vēstulē, kas 2021. gada 12. februārī reģistrēta Komisijā, Igaunija pieprasīja atļauju piemērot pasākumu, ar ko atkāpjas no vispārīgajiem principiem, kuri reglamentē tiesības atskaitīt priekšnodokli attiecībā uz izdevumiem, kas saistīti ar vieglajiem pasažieru automobiļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 2. punktu Komisija 2021. gada 19. marta vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Igaunijas pieprasījumu. Komisija 2021. gada 23. marta vēstulē paziņoja Igaunijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu pieprasījumu.

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

PVN direktīvas 168. un 168.a pantā noteikts, ka nodokļu maksātājam ir tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par pirkumiem, kurus izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem. Tās pašas direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikts, ka preču, kas ir saimnieciskās darbības aktīvu daļa, izmantošanu privātajām vajadzībām uzskata par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, ja PVN par šīm precēm ir bijis atskaitāms. Šāda sistēma ļauj atgūt sākotnēji atskaitīto PVN, kas saistīts ar lietošanu privātajām vajadzībām.

Vieglo pasažieru automobiļu gadījumā šo sistēmu piemērot ir sarežģīti jo īpaši tādēļ, ka ir grūti nošķirt izmantošanu privātajām vajadzībām no izmantošanas saimnieciskās darbības vajadzībām. Ja tiek veikta uzskaitē, tās uzturēšana un kontrole ir papildu slogs gan uzņēmumiem, gan pārvaldes iestādēm.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu dalībvalstis ar Padomes atļauju var piemērot pasākumus, lai atkāptos no PVN direktīvas noteikumiem ar nolūku vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Pamatojoties uz Padomes Īstenošanas lēmumu 2014/797/ES² Igaunijai tika piešķirta atļauja līdz 50 % ierobežot tiesības atskaitīt PVN, par konkrētu vieglo pasažieru automobiļu pirkumu, līzingu, iegādi Kopienas iekšienē un importēšanu, kā arī ar to saistītajiem izdevumiem, ja šie vieglie pasažieru automobiļi netiek pilnībā izmantoti saimnieciskās darbības vajadzībām. Padomes Īstenošanas lēmuma 2014/797/ES spēkā esības termiņš ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2017/1854/ES³ tika pagarināts līdz 2020. gada 31. decembrim.

¹ OV 347, 11.12.2006., 1. lpp.

² Padomes Īstenošanas lēmums 2014/2014/ES (2014. gada 7. novembris), ar ko Igaunijas Republikai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 330, 15.11.2014., 48. lpp.).

³ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1854 (2017. gada 10. oktobris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2014/797/ES, ar ko Igaunijas Republikai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 26. panta

Nemot vērā to, ka Padomes Īstenošanas lēmuma (ES) 2014/797 spēkā esības termiņš bija beidzies, pirms Igaunija 2021. gada februārī iesniedza jaunāko pieprasījumu pagarināt tā darbības laiku, šis pieprasījums tiks uzskatīts par sākotnēju pieprasījumu piemērot pasākumu, ar ko atkāpjas no vispārējiem principiem, kuri reglamentē tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli attiecībā uz izdevumiem, kas saistīti ar vieglajiem pasažieru automobiļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai.

Igaunija ir pieprasījusi atļauju ierobežot atskaitīšanas tiesības līdz konkrētai procentuālai daļai un savukārt atbrīvot uzņēmumus no pienākuma nodokļu aprēķināšanas nolūkā veikt uzskaiti attiecībā uz izmantošanu privātām vajadzībām. Tādējādi visām iesaistītajām pusēm tiks vienkāršota sistēma un arī novērsta nodokļu nemaksāšana vai izvairīšanās no nodokļu maksāšanas nepareizas uzskaites rezultātā.

Igaunija informēja Komisiju, ka pasākuma piešķiršanas pamatojums lielā mērā ir tāds pats kā pieprasījumos, kuru rezultātā tika pieņemti Padomes Īstenošanas lēmumi 2014/797/ES un (ES) 2017/1854.

Igaunija iesniedza datus, kas liecina, ka kopš Padomes Īstenošanas lēmumā 2014/797/ES noteiktās atkāpes piemērošanas lielākā daļa uzņēmumu automobiļu joprojām tiek izmantoti privātiem mērķiem, kas apstiprina, ka atkāpe ir pamatota.

Pasākums būtu jāpiemēro visiem vieglajiem pasažieru automobiļiem, kuriem papildus vadītāja sēdvietai ir ne vairāk kā astoņas sēdvietas, kuru masa nepārsniedz 3500 kilogramus un kurus izmanto ne tikai saimnieciskās darbības vajadzībām. Tomēr vieglajiem pasažieru automobiļiem, ko izmanto konkrētām darbībām, piemēro parastos noteikumus: atkārtotai pārdošanai, īrei vai līzingam paredzētiem automobiļiem, pasažieru pārvadājumiem izmantotiem automobiļiem (piemēram, taksometriem) un braukšanas apmācībām izmantotiem automobiļiem.

Atskaitīšanas tiesību ierobežojums būtu jāpiemēro PVN, kas maksājams par noteiktu vieglo pasažieru automobiļu pirkumu, līzingu, iegādi Kopienas iekšienē, importēšanu, kā arī ar to saistītajiem izdevumiem.

Igaunija uzskata, ka atskaitīšanas ierobežojums būtu jānosaka 50 % apmērā, jo situācija nav mainījies salīdzinājumā ar laiku, kad īpašais pasākums pirmo reizi tika ieviests 2014. gadā. Lai gan tiek lēsts, ka uzņēmuma automašīnu izmantošana privātām vajadzībām Igaunijā ir aptuveni 60 %, pamatojoties uz netiešiem pierādījumiem un pieņēmumiem, kas pieejami Igaunijas nodokļu iestādēm, PVN priekšnodokļa atskaitīšanas ierobežojums 50 % apmērā tiek uzskatīts par vispiemērotāko, lai izslēgtu iespēju pārvērtēt vieglo pasažieru automobiļu izmantošanu privātām vajadzībām.

Pasākuma ietekme uz nodokļu maksātāju un nodokļu iestāžu administratīvo slogu bija vienlīdz pozitīva, tādēļ tiek ierosināts atļaut piemērot atkāpes pasākumu. Atļaujai vajadzētu būt derīgai ierobežotu laiku, t. i., līdz 2024. gada 31. decembrim, lai varētu pārskatīt atkāpes pasākuma nepieciešamību un efektivitāti, kā arī sadalījumu starp izmantošanu saimnieciskās darbības vajadzībām un ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām. Pieprasījums pagarināt atkāpes piemērošanas periodu būtu jānosūta Komisijai līdz 2024. gada 31. martam, pievienojot ziņojumu, kurā ietverts pārskats par piemēroto procentuālo daļu.

1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/ES par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 265, 14.10.2017., 17. lpp.).

- **Atbilstība pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Līdzīgas atkāpes saistībā ar atskaitīšanas tiesībām ir piešķirtas citām dalībvalstīm (Ungārijai⁴, Latvijai⁵, Horvātijai⁶, Polijai⁷, Itālijai⁸ un Rumānijai⁹).

PVN direktīvas 176. pantā noteikts, ka Padome lemj, uz kuriem izdevumiem neattiecas PVN atskaitīšana. Līdz tam dalībvalstīm atļauts saglabāt izņēmumus, kas bija spēkā 1979. gada 1. janvārī. Tādējādi ir vairāki “nogaidoši” noteikumi, kuri ierobežo tiesības atskaitīt PVN attiecībā uz vieglajiem pasažieru automobiļiem.

Neatkarīgi no iepriekšējām iniciatīvām paredzēt noteikumus par to, uz kurām izdevumu kategorijām var attiecināt atskaitīšanas tiesību ierobežojumu¹⁰, šāda atkāpe ir atbilstoša, kamēr tiek gaidīta šo noteikumu saskaņošana ES līmenī.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

PVN direktīvas 395. pants.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Vadoties pēc PVN direktīvas normas, kura ir šā priekšlikuma pamats, priekšlikums ir Eiropas Savienības ekskluzīvā kompetencē. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.

- **Proporcionalitāte**

Šis lēmums attiecas uz atļauju, ko piešķir dalībvalstij pēc tās pieprasījuma, un tas neuzliek nekādus pienākumus.

Ievērojot atkāpes ierobežoto darbības jomu, īpašais pasākums ir samērīgs ar mērķi, proti, novērst konkrētus nodokļu nemaksāšanas vai izvairīšanās no nodokļu maksāšanas veidus. Jo

⁴ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1493 (2018. gada 2. oktobris), ar ko Ungārijai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 252, 8.10.2018., 44.–46. lpp.).

⁵ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1921 (2018. gada 4. decembris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2429, ar ko Latvijai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 311, 7.12.2018., 36.–37. lpp.).

⁶ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1994 (2018. gada 11. decembris), ar ko Horvātijai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 320, 17.12.2018., 35.–37. lpp.).

⁷ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2019/1594 (2019. gada 24. septembris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2013/805/ES, ar ko Polijas Republikai atļauj ieviest pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 248, 27.9.2019., 71.–72. lpp.).

⁸ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2019/2138 (2019. gada 5. decembris), ar kuru groza Lēmumu 2007/441/EK, ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 324, 13.12.2019., 7.–8. lpp.).

⁹ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2020/1262 (2020. gada 4. septembris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2012/232/ES, ar ko Rumānijai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 296, 10.9.2020., 6. lpp.).

¹⁰ COM(2004) 728 galīgā redakcija – priekšlikums Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā vienkāršot pievienotās vērtības nodokļa saistības (OV C 24, 29.1.2005., 10. lpp.), atsaukts 2014. gada 21. maijā (OV C 153, 21. 5. 2014., 3. lpp.).

īpaši ņemot vērā iespēju, ka uzņēmumi savu atbildību var deklarēt mazākā mērā un ka pienākums pārbaudīt nobraukumu nodokļu iestāžu vajadzībām rada slogu, 50 % ierobežojuma noteikšana vienkāršotu PVN iekasēšanu konkrētā nozarē.

- **Instrumenta izvēle**

Ierosinātais instruments: Padomes Īstenošanas lēmums.

Saskaņā ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK 395. pantu atkāpe no kopējiem PVN noteikumiem iespējama tikai ar Padomes atļauju, ko pēc Komisijas priekšlikuma tā pieņem ar vienprātīgu lēmumu. Padomes Īstenošanas lēmums ir vispiemērotākais instruments, jo to var adresēt atsevišķai dalībvalstij.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Šā priekšlikuma pamatā ir Igaunijas pieprasījums, un tas attiecas tikai uz šo dalībvalsti.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

- **Ietekmes novērtējums**

Priekšlikuma mērķis ir vienkāršot nodokļa piemērošanas procedūru, atceļot vajadzību pēc uzskaites par konkrētu vieglo pasažieru automobiļu izmantošanu privātām vajadzībām, un vienlaikus novērst PVN nemaksāšanu nepareizas uzskaites rezultātā. Tāpēc tas var pozitīvi ietekmēt gan uzņēmumus, gan nodokļu administrācijas. Šo risinājumu Igaunija uzskata par piemērotu pasākumu, un tas ir salīdzināms ar citām atkāpēm, kas ir bijušas spēkā pagātnē vai ir spēkā pašlaik.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Atkāpes pasākumiem būs vien nenožīmīga ietekme uz galapatēriņa posmā iekasētajiem kopējiem nodokļa ieņēmumiem, un tam nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido iekasētais PVN.

5. CITI ELEMENTI

Priekšlikumam ir noteikts termiņš, un priekšlikums ietver turpināmības klauzulu līdz 2024. gada 31. decembrim.

Ja Igaunija apsvērtu īpašā pasākuma pagarināšanu vēl pēc 2024. gada, tai kopā ar pagarinājuma pieprasījumu ne vēlāk kā 2024. gada 31. martā būtu jāiesniedz Komisijai ziņojums, kurā ietverts pārskats par procentuālās daļas ierobežojumu.

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko Igaunijai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Padomes Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu¹ un jo īpaši tās 395. panta 1. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Direktīvas 2006/112/EK 168. un 168.a pantā noteiktas nodokļa maksātāja tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli (PVN), kas maksājams par preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, ko tas izmantojis darījumiem, par kuriem uzliek nodokli. Saskaņā ar minētās direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktu saimnieciskās darbības aktīvu izmantošanu nodokļa maksātāju vai to personāla privātajām vajadzībām vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām, uzskata par pakalpojumu sniegšanu.
- (2) Ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2014/797/ES² Igaunijai līdz 2017. gada 31. decembrim tika piešķirta atļauja līdz 50 % ierobežot tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par konkrētu vieglo pasažieru automobiļu pirkumu, līzingu, iegādi Kopienas iekšienē un importēšanu, un atbrīvot nodokļa maksātāju no pienākuma uzskaitīt PVN par tādu transportlīdzekļu izmantošanu ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām, uz kuriem attiecas ierobežojums.
- (3) Ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2017/1854/ES³ Īstenošanas lēmuma 2014/797 spēkā esības termiņš tika pagarināts līdz 2020. gada 31. decembrim.
- (4) Vēstulē, kas Komisijā reģistrēta 2021. gada 12. februārī, Igaunija iesniedza Komisijai pieprasījumu, lai saņemtu atļauju piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta, lai ierobežotu atskaitīšanas tiesības attiecībā uz konkrētu vieglo pasažieru automobiļu,

¹ OV 347, 11.12.2006., 1. lpp.

² Padomes Īstenošanas lēmums 2014/797/ES (2014. gada 7. novembris), ar ko Igaunijas Republikai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 330, 15.11.2014., 48. lpp.).

³ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1854 (2017. gada 10. oktobris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2014/797/ES, ar ko Igaunijas Republikai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/ES par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 265, 14.10.2017., 17. lpp.).

kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, pirkumu, līzingu, iegādi Kopienas iekšienē un importēšanu.

- (5) Saskaņā ar Direktīvas 2006/112/ES 395. panta 2. punkta otro daļu Komisija ar 2019. gada 19. marta vēstuli informēja pārējās dalībvalstis par Igaunijas pieprasījumu. Komisija 2021. gada 23. marta vēstulē paziņoja Igaunijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu pieprasījumu.
- (6) Bieži vien ir sarežģīti precīzi identificēt vieglo pasažieru automobiļu izmantošanu ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām, un, pat ja tas ir iespējams, attiecīgā metode bieži vien ir apgrūtināša. Atbilstīgi pieprasītajai atļaujai vieglajiem pasažieru automobiļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, PVN apmēru, ko ir tiesības atskaitīt saistībā ar izdevumiem, ar dažiem izņēmumiem nosaka kā fiksētu procentu likmi. Pamatojoties uz pašlaik pieejamo informāciju, Igaunijas iestādes uzskata 50 % likmi par pamatu. Lai novērstu nodokļa dubultu uzlikšanu, vienlaicīgi jāaptur prasība veikt PVN uzskaiti attiecībā uz vieglo automobiļu izmantošanu ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām, ja uz to attiecas ar šo lēmumu atļautais ierobežojums. Ar šo vienkāršošanas pasākumu zūd vajadzība pēc uzskaites par uzņēmuma automobiļu izmantošanu privātām vajadzībām un vienlaicīgi tiek novērsta nodokļu nemaksāšana nepareizas uzskaites rezultātā.
- (7) Atskaitīšanas tiesību ierobežojums saskaņā ar pieprasīto atļauju būtu jāattiecinā uz PVN, kas maksājams par konkrētu kategoriju vieglo pasažieru automobiļu pirkumu, līzingu, iegādi Kopienas iekšienē, importēšanu un ar to saistītiem izdevumiem, tai skaitā degvielas iegādi.
- (8) Pieprasītā atļauja būtu jāpiemēro tikai vieglajiem pasažieru automobiļiem, kuru maksimālā pieļaujamā masa nepārsniedz 3500 kilogramus un ir ne vairāk kā astoņas sēdvietas papildus vadītāja sēdvietai, jo vieglos pasažieru automobiļus, kuru maksimālā pieļaujamā masa pārsniedz 3500 kilogramus un kuriem papildus vadītāja sēdvietai ir vairāk kā astoņas sēdvietas, to rakstura vai darbības veida dēļ veida dēļ maz izmanto citiem nolūkiem, kas nav saimnieciskā darbība. Būtu jāpievieno arī sīki izstrādāts to vieglo pasažieru automobiļu saraksts, kas ir izslēdzami no minētās atļaujas darbības jomas, pamatojoties uz to īpašo izmantojumu.
- (9) Atļauja būtu jāpiešķir uz laiku līdz 2024. gada 31. decembrim, lai ļautu pārbaudīt piemērotās atkāpes nepieciešamību un efektivitāti, kā arī proporcionālo sadalījumu starp izmantojumu saimnieciskajai darbībai un citu izmantojumu, kas ir tās pamats.
- (10) Ja Igaunija uzskata, ka ir nepieciešams pagarināt atļauju arī pēc 2024. gada, tai līdz 2024. gada 31. martam būtu jāiesniedz Komisijai pagarinājuma pieprasījums, kam pievienots ziņojums, kurā ietverts piemērotās procentuālās daļas pārskats.
- (11) Atkāpei būs vien nenozīmīga ietekme uz galapatēriņa posmā iekasētajiem kopējiem nodokļa ieņēmumiem, un tai nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido iekasētais PVN,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 168. un 168.a panta, Igaunijai ir atļauts līdz 50 % ierobežot tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, kas maksājams par izdevumiem saistībā ar vieglajiem pasažieru automobiļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, ja šie izdevumi attiecas uz šādu vieglo automobiļu, kurus izmanto ne tikai

saimnieciskajai darbībai, pirkumu, līzingu, iegādi Kopienas iekšienē vai importu, kā arī uz izdevumiem, kas saistīti ar šādu automobiļu tehnisko apkopi, remontu un degvielas iegādi.

2. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, Igaunija vieglā pasažieru automobiļa izmantošanu ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām neuzskata par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, ja minētais vieglais pasažieru automobilis ir nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības aktīvu daļa un ja uz minēto automobili attiecas saskaņā ar šā lēmuma 1. pantu atļautais ierobežojums.

3. pants

1. Šo lēmumu piemēro tikai vieglajiem pasažieru automobiļiem, kuru maksimālā pieļaujamā masa nepārsniedz 3500 kilogramus un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir ne vairāk kā astoņas sēdvietas.
2. Šo lēmumu nepiemēro šādu kategoriju vieglajiem automobiļiem:
 - (a) atkārtotai pārdošanai, īrei vai līzingam iegādātiem viegliem automobiļiem;
 - (b) automobiļiem, ko izmanto pasažieru pārvadājumiem par atlīdzību, tostarp taksometra pakalpojumiem;
 - (c) automobiļiem, ko izmanto braukšanas apmācībām.

4. pants

Šis lēmums zaudē spēku 2024. gada 31. decembrī. Pieprasījumu pagarināt šajā lēmumā paredzēto atļauju Komisijai iesniedz līdz 2024. gada 31. martam, un tam pievieno ziņojumu, kurā ietverts pārskats par 1. pantā noteikto procentuālo daļu.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Igaunijas Republikai.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*